

Sygn. akt VIII GC 1258/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Beata Sadowska

Protokolant stażysta Elżbieta Ścigany

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 listopada 2015 r. w B.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.539,70 złotych (trzy tysiące pięćset trzydzieści dziewięć złotych siedemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- od kwoty 745,20 złotych od dnia 24 lipca 2014 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 434,70 złotych od dnia 17 lipca 2014 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.614,60 złotych od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 745,20 złotych od dnia 11 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 717,00 złotych (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Beata Sadowska

UZASADNIENIE

Powód (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w B., domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością kwoty 3.539,70 złotych wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 745,20 złotych liczonymi od dnia 24 lipca 2014 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 434,70 złotych liczonymi od dnia 17 lipca 2014 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.614,60 złotych liczonymi od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 745,20 złotych liczonymi od dnia 11 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty

oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, iż w ramach umowy łączącej strony powód wykonywał na rzecz pozwanego usługi z tytułu których wystawił faktury VAT o numerach (...). W związku z brakiem płatności ze strony pozwanego powód wezwał pozwanego do uiszczenia należności objętej dokumentami, jednak bezskutecznie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanym w dniu 6 maja 2015 roku, sygn. akt VIII GNC 1495/15, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu oraz rozstrzygnął o kosztach procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości wskazując, że „wymagalna kwota nie jest zgodna z nakazem zapłaty”.

W piśmie oznaczonym datą 14 września 2015 roku powód podniósł, że z uwagi na treść sprzeciwu pozwanego powinien on zostać odrzucony.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód wykonał usługi noclegowe na rzecz pozwanego. Z tego tytułu powód wystawił pozwanemu faktury VAT:

- numerze (...) na kwotę 745,20 złotych z terminem płatności na dzień 23 lipca 2014 roku,
- numerze (...) na kwotę 434,70 złotych z terminem płatności na dzień 16 lipca 2014 roku,
- numerze (...) na kwotę 1.614,60 złotych z terminem płatności na dzień 14 lipca 2014 roku,
- numerze (...) na kwotę 745,20 złotych z terminem płatności na dzień 10 sierpnia 2014 roku.

Dowód: faktury VAT - k. 21 – 24 akt.

Powód wzywał pozwanego do uiszczenia należności objętych wskazanymi fakturami VAT

Dowód: wezwania wraz zpo i dowodem nadania – k. 9 – 12 akt.

Pozwany mimo wezwania do zapłaty, nie spełnił dobrowolnie świadczenia do dnia wniesienia pozwu .

Okoliczności bezsporne.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie przedstawionych wyżej dokumentów prywatnych przedłożonych przez strony. Prawdziwość dokumentacji zebranej w toku postępowania nie budzi wątpliwości sądu, a żadna ze stron nie zakwestionowała w toku procesu ich autentyczności.

Sąd zważył co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że Sąd nie znalazł podstaw do odrzucenia sprzeciwu pozwanego, uznając, że mimo lapidarnej treści, wypełniał on wszystkie wymogi przewidziane treścią art. 503 § 1 k.p.c.

Bezspornym w sprawie było, że strony łączyła umowa o świadczenie usług.

Natomiast w myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie zaś z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Nadto w myśl art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Zgodnie z art. 735 § 2 k.c. w braku obowiązującej taryfy i umowy o wysokość wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy.

Pozwany w toku niniejszego procesu zakwestionował wymagalność roszczenia powoda, nie wskazując jednocześnie podstawy swoich twierdzeń.

Zważyć należy, iż w procesie cywilnym ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania i to one są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.). Innymi słowy ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo (żąda czegoś od innej osoby) obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu (czyli neguje uprawnienie żądającego) obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje.

W świetle niekwestionowanych przez pozwanego dokumentów księgowych w postaci faktur VAT data wymagalności roszczeń powoda została przedstawiona w sposób jasny i jednoznaczny poprzez wskazanie daty bieżącej terminu płatności świadczeń pozwanego.

Jednocześnie powód trzykrotnie kierował do pozwanego wezwania w zakresie swej wierzytelności, do których pozwany również się nie doniósł.

Wobec powyższego Sąd nie znalazł podstaw, by poddać pod wątpliwość wymagalność wierzytelności powoda i tym samym roszczenia powoda uznać należy za zasadne.

Sąd miał na uwadze, że w przypadku, gdy dłużnik nie spełnia świadczenia w terminie to dopuszcza się zwłoki w spełnieniu świadczenia (art. 476 k.c.). Stosownie zaś do art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 735 § 1 k.c. w związku z art. 750 k.c. oraz art. 6 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.539,70 złotych z ustawowymi odsetkami od dat następujących po terminach zapłaty wskazanych w fakturach VAT do dnia zapłaty.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 99 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. W myśl tego artykułu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony które po stronie powodowej wyniosły 717,00 złotych. W powyższej kwocie mieściła się kwota 17,00 złotych stanowiąca opłatę skarbową od pełnomocnictwa i 600,00 złotych – wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz kwota 100,00 złotych stanowiąca uiszczoną opłatę od pozwu.

SSR Beata Sadowska